

జీవన పోరాటంలో డబ్బు సంపాదిస్తే గాని బ్రతుకు గడవదు. చెమటోడ్చి సంపాదించడం చాలా కష్టం. హాయిగా కూర్చుంటే తమ దగ్గరకే డబ్బువస్తే ఎంతో బావుండునని అందరికీ అనిపిస్తుంది. డబ్బు సంపాదించడంలో అనేక మార్గాలు...

భాగం. బప్పులు తక్కువ ప్రయత్నంతోనే పేసి, తరువాత ప్రయాణానికి సిద్ధమౌతూ కొన్ని మరీకొన్ని డిపోలోకి వెళ్లిపోతూ విశ్రాంతి కోసం. బప్పులు వచ్చివస్తూ ఉన్న మిగతా సమయాల్లో ఆ ప్రాంతం ఖాళీ అవుతుంది.

అది విజయవాడ బస్టాండ్‌లోని ఒక మూల

ఉదయం ఆరున్నర గంటలైంది. • నా

విశ్వ ఆహార

కె. బి. కృష్ణ

శంలో ఆరునెలలలోపు వయసున్న చందీపిల్లలను చంకనేసుకొని కొంత మంది స్త్రీలు దిగులు నిండిన ముఖాలతో నిలబడి వున్నారు. వారంతా ఎవరి కోసమో ఎదురుచూస్తున్నట్లుగా వుంది.

కొంతమంది చంకల్లో పిల్లలు ఏడుస్తున్నారు. మరి కొంతమంది మనివాళ్లు వచ్చే పోయే బస్సులను ఇంతింత కళ్లెనకుచి చిత్రంగా చూస్తున్నారు. కొంతమంది పిల్లలు బలహీనంగా తల్లుల భుజాలకు అతుక్కుపోయివున్నారు.

ఇంతలో ఒక వదిమంది స్త్రీలు వచ్చారు. వరద ప్రాంతంలో ఆహార పొట్లలు మంటిచేసేటప్పుడు వాటికోసం జనం ఎగబడినట్లుగా వేగంగా, ఆ వచ్చిన స్త్రీలదగ్గరకు పసిపిల్లలను ఎత్తుకుని నిలబడి, అంతవరకూ ఎదురు చూస్తున్న స్త్రీలు పరుగున వెళ్లారు.

‘ఇదిగోనమ్మా మా పాపను తీసుకో. ఎప్పుడూ తీసుకుంటున్నావ్గా... మా పాపను చూసి అందరూ బాగా డబ్బులేస్తున్నారని అంటూ వుంటావ్గా’ అంటోంది అప్పుడే వచ్చిన స్త్రీలలో ఒక స్త్రీ చేతిలో తన పాపను పెట్టి.

ఆమె వెంటనే ఆ పసిదాన్ని తీసుకుంది. ఆమె పొట్టి లంగా వేసుకుని, సినిమాలో హీరోయిన్లాగా పైట లేకుండా ఎక్స్‌పోజింగ్ చేస్తోంది. ఆమె చేతిలో పసిపాపను పడుకోబెట్టుకుని బాలింతరాల్ని అని చెప్పి అడుక్కుంటూ వుంటుంది. సాయంత్రం పాపకు అద్దే ఇచ్చేసి

మిగతా డబ్బులతో బ్రతుకుతుంది.

“మరి నేను వెళతన్నా, సాయంకాలం వంద రూపాయలు, పాపనూ అప్పచెప్పమ్మా” అంటూ తన పాపను వెనక్కు తిరిగి చూసుకుంటూ వెళ్లి పోసాగింది. ఆ పసిపాప తల్లివైపు చూస్తూ ఒకటే ఏడుస్తూంటే “భీ- నీకూ...” అంటూ పసిబుగ్గలపై రెండు తగిలించింది. ఆ పసిపిల్ల బిక్కుచచ్చి పోయి గుడ్లలోనీళ్లు కుక్కుకుని మిన్నకుండిపోయింది.

ఇంకో స్త్రీ తన పసిగుడ్డను ఒక స్త్రీ చేతిలో పెడుతూ “అమ్మా మరి పాపకు పాలు కూడా ఇప్పించక మాడేస్తావున్నావమ్మా. రాత్రికి ఇంటికి తీసుకెళ్లేనరికి పాప ఆకలితో ఒకటే ఏడుస్తూ వున్నదమ్మా” అంటూ అభ్యర్థిస్తోంది ఆ తల్లి.

“చాలుచార్చే... నీకు మాపటేక వందిచ్చు కోవాల, పిల్లకు గడి గడికి పాలు పట్టించాల... ఇక నేను తినేదేమిటి? మా నోట్లో మట్టే తప్పితే. జనం చేత చీవాట్లు చెప్పుదెబ్బలూ. “సిగ్గులేదూ... పిల్లని ఎలా కన్నావ్?”, “ఎప్పుడు దానికి తండ్రీ?”, “సిగ్గా ఎగ్గా లేథం ముండలకి... రాత్రుల్లు రోడ్డు మీద ఎవునితోనో తొంగుని పిల్లల్ని కనేస్తారు - ఇలా అడుక్కు తినడానికి” అని తలా ఒక రకంగా తిడుతుంటారు. కానీ ఒక్క నాయాలు గాని, ఒక్క అమ్మ గాని డబ్బులు విగల్గురు. అందరూ నీతులు చెప్పేవాళ్లే. ఏమీ మాట్లాడకుండా గమ్మున

వుంటే వాళ్లే రూపాయకాసులేస్తారు జాలిగా. ఏమిటో మాయదారి జనం” అంటూ చేతులు తిప్పుకుంటూ అరుస్తోంది. ఆమె చిరుగులు వున్న చీర కట్టుకుంది. చీర కొంగు ముందుకు లాక్కుని, ఆ కొంగులో పాపను పెట్టుకుని, మూగదానిలా నటిస్తూ అడుక్కుంటూ వుంటుంది. అందుకే ఆమెను అందరూ తిడుతుంటారు, ధర్మం చేస్తూనే.

ఇంకో తల్లి తన చంకలోవున్న బాబుని మరో స్త్రీ చేతిలో పెడుతూ “అమ్మా నా కొడుకు ని ఇంటికి తీసికెళ్లినాక కూడా కన్ను తెరవడం లేదమ్మా, మత్తుగా పడుకుంటున్నాడమ్మా. మత్తు మందు ఎక్కువ తినిపించమాకమ్మా... అంటూ బ్రతిమిలాడుతోంది. అందుకు వెంటనే బాబుని అందుకున్న స్త్రీ రయ్మని కోపంతో “మీ వోడు మంచి చలాకీ పిల్లోడమ్మా... ప్రతివాళ్లనీ చూసి నవ్వేసి, అళ్లదగ్గరకు వెళ్లిపోతానంటున్నాడు

మరి. ఏం చెయ్యమంటావో? అదలా మత్తుగా పడుకుంటుంటే నాకు డబ్బు లెక్కపెట్టావ్నాయి. ‘ఏం జబ్బో తెలియదు బాబో. అలా మత్తుగా పడుకుంటాడు ఎప్పుడూ, ఎన్నాళ్లు బ్రతుకు తాడో తెలియదు’ అంటూ ఏడుస్తూ చెప్తూ ప్రతీవాళ్లూ డబ్బు లేస్తావున్నారనుకో. ఈ రోజు నుంచి మీ వోడికి ఏబైరూపాయలు లెక్కపెట్టాస్తే సంతోషంగా కర్చుపెట్టుకోమరి” అంటూ బాబుని చంకనేసుకుని.

అయినా ఆ పిల్లోడి తల్లి కళ్లు తుడుచుకుంటూ, దుఃఖాన్ని ఆపుకుని “నా మొగుడు సచ్చి నోడు తాగి, తాగి నన్ను కుళ్ల బొడుస్తావుంటే. పని చేయలేను, ఏం చేయాలో పాలుపోక, ఈ పిల్లాడిని అద్దెకిస్తావుండాను. నా ఖర్చు ఇట్లా కాలింది” అంటూ ఏడ్చుకుంటూ నిలబడి పోయింది.

చిత్రమైన ఈ బేరసారాలు ఇలా కొనసాగు

రాష్ట్ర ఎన్జిఓ అసోసియేషన్ మహాసభలలో ప్రముఖ కవి సరికొండ నరసింహరాజుని సత్కరణ జె.ఎ.సి. చైర్మన్ శ్రీ గోపాలరెడ్డి. చిత్రంలో ఎపి ఎన్జిఓ కార్యదర్శి శ్రీ అశోక్బాబు, నాగార్జునసాగర్ ప్రెసిడెంట్ శ్రీ డి. కోటేశ్వరరావు తదితర ఎన్జిఓ నాయకులు ఉన్నారు.

తుండగా ఒక ముఘై సంవత్సరాల వ్యక్తి ఇద్దరు పసి పిల్లల్ని చంకనేసుకుని వచ్చి ఒక స్త్రీ దగ్గర నిలబడి దీనంగా... “అమ్మా ఇక్కడ, అడుక్కు తినడానికి పిల్లల్ని అద్దెకు తీసుకుంటారట కదా! నేను నిరుద్యోగిని. ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టేసారు” అంటూ తల వంచుకుని నిలబడ్డాడు.

“ఏమయ్యో బలంగా గుండ్రాయిలా వుండా వు. కూలి పనన్న చేసుకోవచ్చుగా. మందుల్లా వున్నారు పిల్లగాళ్లు. ఈళ్లను చూసి ఎవరు బిచ్చం వేస్తారు? చాలే - ” అంటున్నారు అక్కడ వున్న స్త్రీలు.

“ఈ పిల్లలను మీరు అడుక్కోడానికి ఏముగా తయారుచేసుకోండి. నాకు డబ్బు కావాలి. లేక పోతే చచ్చిపోవాలి మేము...” అంటూ అర్థించ సాగాడు.

బస్టాండ్లోవున్న టీ.వి. సెట్లో వస్తున్న ఉదయం వార్తాప్రసారాల్లో “భారతదేశం ఎంతో అభివృద్ధి చెందింది. ఈ ప్రభుత్వం హయాంలో దారిద్యరేఖ నుండి ప్రజలందరినీ పైకి...” రెండు పీపాల సైజు వున్న మంత్రిగారు శలవిస్తున్నారు. జనం గుంపులు గుంపులుగా టీ.వి. చూస్తున్నా రు తలలు పైకెత్తి.

ఇద్దరు స్త్రీలు దూరంగా వెళ్లి మాట్లాడుకుని తిరిగి వచ్చారు. ఇద్దరు పిల్లలను అద్దెకివ్వడానికి వచ్చినతని దగ్గరకు వెళ్లి “అబ్బాయి నువ్వెవరో మాకు తెలవదు. కొత్తోడిలా వుండావు. మేం కొత్తొళ్ల దగ్గర పిల్లల్ని తీసుకోం. మాకు భయం... అయినా సరే నిన్ను చూస్తావుంటే జాలే స్తావుంది. ఎంతియ్యమంటావ్ చెప్పు” అంటూ ఇద్దరు పిల్లల్ని అందుకున్నారు.

అతను వెంటనే ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లుగా, ఆకాశంవైపు చూస్తూ... జేబులోంచి విజిల్ తీసి ఊదాడు. క్షణంలో పోలీస్ వ్యాన్ వచ్చి ఆగిం

ది...

వెళ్లిపోబోతున్న పిల్లల తల్లులు ‘ఓయమ్మో పోలీసులు’ అనుకుంటూ, వాళ్ల పిల్లల్ని లాగేసు కుని పరుగులతో వెళ్లిపోయారు. జనంలో కలిసి పోయారు. మిగిలివున్న అడుక్కునే స్త్రీలను మఱ్ఱీ లోవున్న పోలీసులు లారీలతో కొడుతూ వ్యాన్ లోకి ఎక్కిస్తున్నారు.

వాళ్లు వ్యాన్ ఎక్కుతూ “బాబో... మమ్మల్ని ట్లా బ్రతకనియ్యండి. మేం పిల్లల్ని అద్దెకు తీసు కుని, రోజూ ఆ పిల్లల తల్లులకు నూరు, నూట యాభై ఇస్తూ వాళ్ల కుటుంబాలను పోషిస్తూ మేం బ్రతుకుతున్నాం” అంటున్న స్త్రీని ఒక దెబ్బ వేసి “నీ... ఇదీ ఒక బ్రతుకేనే?, పసిపిల్లల్ని చాటలోవేసి అప్పుడే కన్నట్లు నటించడం, నల్ల మందు వేసి మాయ రోగం వచ్చిందని చెప్పడం, గట్టిగా గిల్లేసి పాలకోసం ఏడుస్తున్నాడని చెప్పడం - చీ... మీ బ్రతుకులు చెడ” అంటు న్నాడు పోలీసాయన.

“అమ్మబాబో కొట్టకండయ్యా. అయినా సామీ... పెబుత్వం మాకు బ్రతకడానికి దారి చూపించదు, పైగా మేము ఏదో తిప్పలు పడతా వుంటే ఇదీ వరస. మొగోళ్లు చేతకానోళ్లు అయి అడుక్కుంటూ వుండాం. మా పరిస్థితి ఇట్లా వుంటే, మాకు పిల్లల్ని ఇచ్చేవాళ్లేమో, అళ్ల మొగుళ్లు తాగుబోతు నాయాళ్లు అయిపోయి, రాత్రిళ్లు వచ్చి చితకపాడుస్తావుంటే ఏదీ తోచక, దిక్కులేక, ముద్దు ముద్దుగా పెంచుకోవాల్సిన పిల్లాపాపల్ని ఏడుస్తా మాకు అద్దెకిస్తావున్నారు. మీరు చూస్తే ఇట్లాగా. మమ్మల్ని బ్రతకనియ్యరు. మాయదారి సంత... అంటూ వ్యాన్లో స్త్రీలు ముక్కులు చీదుకుంటూ శోకాలు పెడుతున్నా రు.

ఇవేమీ పట్టనట్లుగా వ్యాన్ పోలీస్ స్టేషన్ వైపు వేగంగా వెళ్తోంది.